

les glàndules endocrines

(Acabament)

dona d'avui, i tants jocs malabàrics fa fer als magus de la cosmètica moderna.

I ensems ens dona dues conclusions lluminoses, de transcendència incalculable en el petit món de la bellesa femenina. D'una banda ens permet asseure sobre una base biològica, orgànica, el concepte d'estètica de la pell, tant més inamovible quant més ferma va essent la posició de l'encisadora ciència de les secrecions internes.

D'altra banda, el més interessant per a les nostres pacients lectores —ja que (permeteu que per aquesta vegada descobrim els vostres secrets) son majoria les que necessiten la cosmètica i totes les seves subtileses per a ocultar... allò que cada interessada no pot ni oir esmentar— es refereix a la possibilitat de corregir definitivament alguns d'aquests ultratges a l'estètica, d'arrel endocrina, que més que freqüents, podem dir gairebé habituals.

Segurament que desenganyarem a moltes lectores massa ràpidament il·lusionades. Però el cert és que en aquest punt la Medicina moderna com art de guarir està a un poc menys d'alçària que la Fisiologia endocrina. Coneixem la clau de moltes coses, però és massa freqüent que no encertem a obrir el pany.

Vol dir això que davant d'aquests defectes la Medicina s'ha de creuar de braços i esperar el progrés dels temps?

No, de cap manera. Convé en tot temps aprofitar el màxim d'avantatges que ens van reportant els descobriments científics, per bé que no siguin els perfectes que voldríem.

I sota aquesta limitació podem afirmar que les possibilitats que ofereix la ciència actual a aquestes desviacions de la normalitat o la bellesa —que menyspreaven els metges antics— són ja francament encoratjadores.

No solament es corregeixen ja els defectes cutanis (la dermatologia moderna i la cirurgia estètica fan miracles) que entren més o menys de ple al camp de les malalties, sinó que es nota una tendència a estudiar i millorar totes les condicions de l'estètica corporal, d'arrel orgànica.

L'endocrinologia és la ciència que ha treballat més en aquest sentit, i la que guarda més sorpreses, pel present i pel futur. No sols ha avançat molt en l'estudi del rejuveniment corporal, sinó que permet amb mitjans més eficaços cada dia millorar les condicions biològiques de l'individu, frenant o estimulant aquests prodigiosos laboratoris dels humors i influint sobre la base química del temperament individual.

De moment, és possible mèdicament corregir els grans defectes. La dona mixedematosa, l'acromegàlica, la colèmica, la bronzejada, la que sua massa, la hipocondríaca, la basedowiana, la pelosa, la de pell seca, la seborreica, la d'ungles fràgils, la massa pigmentada, etc., etc., troben en els avenços de la moderna ciència un remei en la majoria de casos segur als seus mals. La Medicina ha tingut sempre a gala córrer de primer a guarir els grans mals.

Les petites desviacions, que no arriben al llindar de la malaltia, són també objecte d'acurats estudis, que permeten resultats encoratjadors i en molts casos gairebé meravellosos.

Finalment, la progressió estètica de l'individu que no té cap trastorn, i la profilaxi higiènica de les desviacions de la bellesa cutània d'arrel humoral, va ocupant més i més la ment dels biòlegs i higienistes en les més diverses branques, de tal forma que permet predir per un temps molt proper l'aparició de la veritable cosmètica científica, que res no té a veure amb la flamant i quasi buida cosmètica actual.